

Rendelést felvesszünk!

A könyvek megvásárolhatók az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület Bpest. I. Donáti u. 7/a. Telefon: 201-1011.

*****

"Beszámoló édesapámnak"

Bocsásson meg az Olvasó azért, hogy önmagamat idézem. Tudom, illetlenség, de hát ilyen időket élünk.... s a szeptember 29-én kezdődő, október 1-én végetérő konferencia (a Magyarörmény nemzetközi kulturális napok Budapesten) fontos esemény volt, igazán "idő"-nek tarthatjuk.

Majd két éve itt, az EÖGYKE-füzetek-ben (1999 januárjában) "Beszámoló tíz éve elhunyt apámnak" címen a következőt írtam, a január 3-i elektori gyűlés (az Országos Örmény Önkormányzat választása) után:

"Ültem ott egy kis csapat egyik legkisebbik tagjaként. A csapat igyekezett méltányosan, de mégis a végsőkéig harcolni az igazságért. Méltányosságért cserébe azonban nem kapott méltányosságot. Igyekezett becsületes kompromisszumot kötni és valamilyen emberi többlet érdekében arányosságot kiharcolni. Hiába. Úthengerként nyomult valami más, ami irgalmat, belátást nem ismer. És én ekkor /../ kezdtem jól érezni magam csupán attól, hogy ezen a széken ülök, ennek a kis csapatnak tagjaként. Egyszerűen boldog lettem - érts meg, Édesapám! - mert az enyéim között vagyok."

A mostani, háromnapos rendezvénysorozat... az előadások, ahol gondról, bajról, múlttól, jövőről, feladatokról s elért eredményekről beszéltek... ... a "folyosói beszélgetések", amikor szíves szót, értelmeset és (az Erdélyből jöttek szájából) szépen hangzót hallottam...

...a budapestiek észrevétlenül vették át az ízes, csíki, gyergyói dallamot. Elég volt néhány mondatot hallani ifj. Zakariás Pétertől, Kalamár Györgytől, vagy Ajtony Gábortól... Valaki a vasárnapi búcsúnál kérdezte tőlem, ugye, nem budapesti vagyok, mert hallik a kiejtésemen... Ó, Istenem, két éves voltam, amikor 1945-ben eldőlt, hogy budapestivé válok s gyermekkori indián-csatáimat nem a Feketeügy mentén, hanem a budai Vérmezőn fogom megvívni...

Csak egy héttel a konferencia előtt az illető nemigen hall tőlem szép kiejtést. De a péntek reggeltől ható "fertőzés" vasárnap délutánra már meghozta az eredményt...

... s amikor a templom körüli botrányos hangulat láttán az erdélyiek álla leesett, mert "ilyet álmukban sem gondoltak volna", pedig láttak ők, sokat, de elképedésükben benne volt a tisztaság igénye... ,

... s amikor szépen, okosan mondvá hallja az ember Sebesi Karen Attilától, hogy *ne hagyjátok a templomot, a templomot s az iskolát...*

... s amikor a konferencia zártával, szombaton kora délután a jelenlévő félszáz ember nagy körben egymás kezét fogva Miatyánkot mond...

... no, most folytatom azt az egyetlen mondatot, amit az előző beszámoló után vagy huszonegy hónappal jelentésként el kell küldenem Édesapámnak- Akkor így zártam:

"Jó helyen ültem, az enyéim között. Ezt Te bizonyosan jóváhagyod."

Hát, Édesapám, valamikor, 2000. szeptember 29. péntek reggele s október 1. vasárnap estéje között eléjött a magyar költő versének első szakasza, ezt küldöm beszámolóként Neked a túlvilágra, s azoknak, akik olvassák, erre, a mi furcsa, göröngyös világunkra:

*Ime, hát megleltem hazámat,
a földet, ahol nevemet
hibátlanul írják fölébem,
ha eltemet, ki eltemet.*

Ezt József Attila írta. S ezt én éreztem csíki, szamosújvári, budapesti, gyergyói, bécsi, kolozsvári, brassói, sepsiszentgyörgyi s tordai magyarörmények között.